

Creatieve Sector

Cruciale Creatieve Sector

De EDBR is van mening dat het huidige gemeentelijke beleid gericht op de creatieve sector twee belangrijke tekortkomingen kent. Ten eerste wordt er teveel topdown gedacht en ten tweede wordt de creatieve sector te eendimensionaal als economisch cluster gezien. Daarom pleit de EDBR voor twee verschuivingen in het beleid:

1. van een uitsluitend economische benadering naar een benadering als essentiële pijler van een aantrekkelijk grootstedelijk klimaat;
2. van makend en sturend beleid naar gedragen en faciliterend beleid.

Maarten van Haaff

De creatieve sector is cruciaal voor de aantrekkelijkheid van een stad en als innovatieve kracht van de stedelijke economie. Zeker voor een stad als Rotterdam (met haar oorlogs-, haven- en industriële achtergrond) geldt dat een actieve creatieve sector onmisbaar is voor de zo noodzakelijke versterking van de aantrekkelijkheid van de stad (vgl. Binnenstadsvisie). Het beleid gericht op de creatieve sector moet daarom van topkwaliteit zijn en ervoor zorgen dat creatieve ondernemers zich gewaardeerd voelen in Rotterdam. De creatieve sector en de culturele sector zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Zonder een bloeiend cultureel klimaat geen bloeiende creatieve sector. Deze relatie is tenminste deels wederkerig. De creatieve en de culturele sector vormen belangrijke delen van het grootstedelijk weefsel en dus van de aantrekkelijkheid van de stad. Het inzetten op een aantrekkelijke (binnen)stad is door de International Advisory Board onlangs als eerste strategische optie benoemd.

De EDBR sluit hiermee aan bij de conclusies van een recent onderzoek naar de economische betekenis van de creatieve industrie in de Noordvleugel. Daarin wordt geadviseerd om in het creatieve industriebeleid niet alleen uit te gaan van een sectorbenadering, maar aandacht te hebben voor de dynamiek van de creatieve industrie en haar bijdrage

aan andere sectoren. Voorts waarschuwen de auteurs voor te drastische bezuinigingen. "Bezuinigingen in publieke uitgaven voor kunst en publieke omroep kunnen schadelijk zijn voor het gehele kennis- en expertisesysteem van de creatieve industrie, omdat gesubsidieerde instellingen verweven zijn in het gehele systeem en daar een specifieke rol in vervullen."

Hannah Anthonyz

Oog op de toekomst

Het bovenstaande resulteert in drie pijlers voor het beleid van de komende jaren:

1. Houd je culturele sector op peil! Dit is een absolute basisvoorwaarde voor de aantrekkelijkheid van de stad, die niet volledig aan de markt kan worden overgelaten. Natuurlijk is het zo dat er, mede vanwege het economisch tij en het korten op subsidies, steeds meer ondernemerschap vereist is bij de exploitatie van culturele instellingen. Toch is ondersteuning door de overheid een voorwaarde voor het kunnen waarborgen van een noodzakelijk basisniveau van cultureel aanbod.
2. Gelet op bovenstaande is het van belang dat in het beleid stilgestaan wordt bij de grote mate van verbondenheid die er is tussen de creatieve en culturele sector en herhaalt de EDBR hier haar oproep uit 2008 om de creatieve sector en de culturele sector meer vanuit één perspectief en één organisatie aan te sturen.
3. Voer een faciliterend beleid met betrekking tot de creatieve bedrijvigheid en kijk daarbij niet alleen naar harde factoren als de ontwikkeling van het aantal arbeidsplaatsen in de sector. Samen met de sector moet worden bepaald hoe het beleid eruit moet zien en hoe dat het best tot z'n recht komt. Juist de niet-economische betekenis van de creatieve sector is daarbij van groot belang. Een puur kwantitatieve benadering is ééndimensionaal en de creatieve sector verliest het daarbij altijd van clusters als het haven- en industrieel complex en het medisch cluster. De creatieve sector is ook vaak anders georganiseerd; waardoor bijvoorbeeld bestanden van de KvK maar zeer beperkt zicht geven op de samenstelling van deze 'sector'.

In gezamenlijkheid

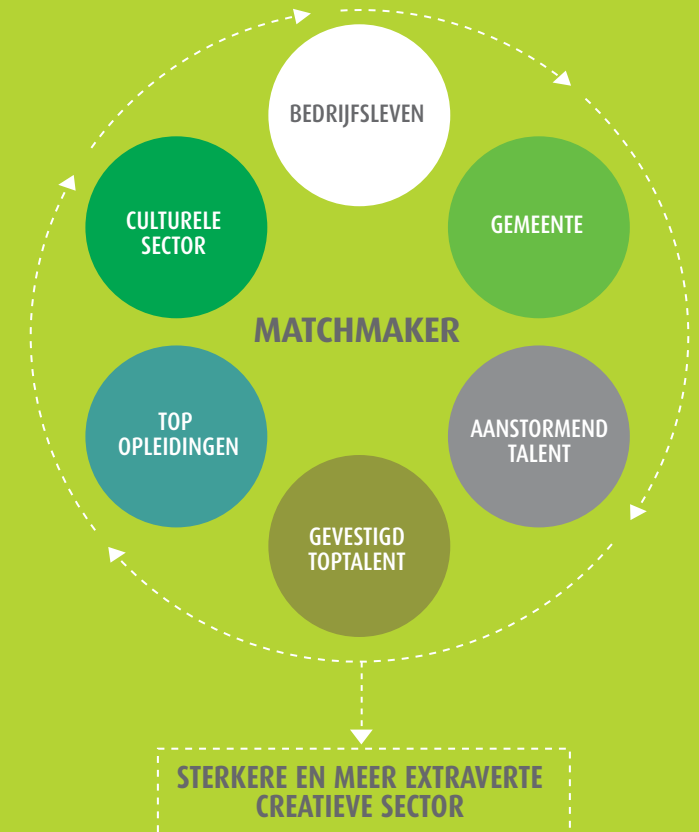
De gemeente moet af van maakbaarheidsconcepten. De creatieve sector is een sector die zich niet laat leiden en waarin veel bottom-up ontstaat. Al eerder noemde de EDBR het probleem van een te grote focus op het zelf doen (zie eerder EDBR-advies Beter Bestuur) en te weinig op kennis, denken, analyse en draagvlak bij andere spelers in het economisch veld. Om de creatieve sector te versterken en te helpen in haar ontwikkeling is het noodzakelijk vijf groepen te betrekken bij de vormgeving van het beleid. Het gaat dan om:

1. De topopleidingen op creatief gebied;
2. Het jonge aanstormende talent;
3. Het gevestigde toptalent;
4. Het 'zittende' bedrijfsleven;
5. De culturele sector.

De eerste drie groepen, die samen de creatieve sector vormen, moeten we herkennen en erkennen, en dus:

1. in beeld hebben en houden (inventariseren en monitoren);
2. koesteren en vermarkten;
3. betrekken en 'horen'.

In gezamenlijkheid kan in kaart gebracht worden wat deze partijen nodig hebben en wat ze verwachten van elkaar. De focus van het beleid moet komen te liggen op die terreinen waar sprake is van veel talent.

¹ 'Creatieve Industrie als Vliegwiél'. Paul Rutten, Frank van Oort en Gerard Marlet, 2011.